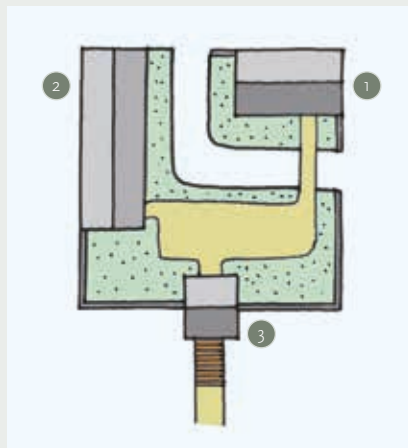

Recent bouwhistorisch onderzoek heeft aangetoond dat het huis Twickel veel ouder is dan tot dusver werd aangenomen. Al voor 1500 moeten onderdelen van het huidige gebouw op het kasteleiland aanwezig zijn geweest. Het oudst is het L-vormige bouwdeel links van de hoofdingang. Dat moet, geleet op de funderingsconstructie, in de vijftiende eeuw zijn gebouwd. Twickel was toen nog een klein verdedigbaar

edelmanshuis op een eiland dat alleen toegankelijk was via een poortgebouw met een ophaalbrug. Dat poortgebouw stond op de plaats van de huidige hoofdingang. Na 1550 is het huis uitgebreid door Goossen van Raesfelt. Het huidige voorplein werd in 1640 aan de huisplaats toegevoegd. Hieronder wordt de ontwikkeling van de huisplattegrond schetsmatig weergegeven.

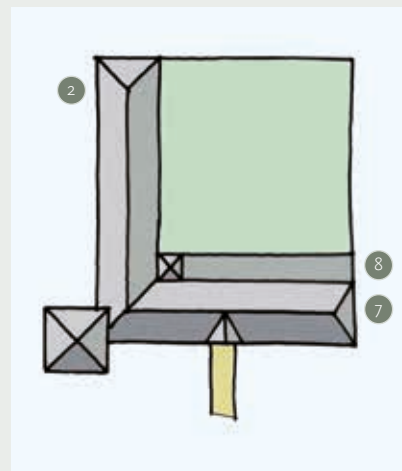
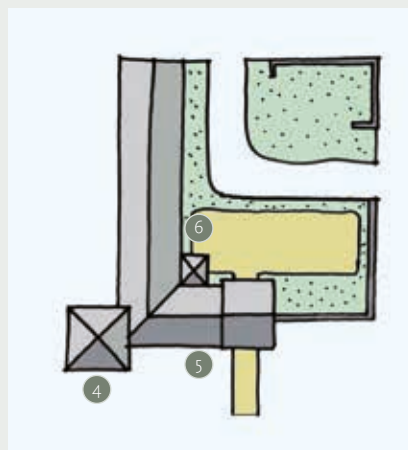

◀ Periode 1350-1460

Deze plattegrond laat het huis Twickel zien zoals het er vermoedelijk uitzag tussen 1350 en 1460. Het woonhuis (1) stond rechts achter op het eiland en was onderverdeeld in twee vertrekken. Voor het woonhuis lag een voorburch die ook geheel door water was omgeven. Op dat voorterrein lag een bouwhuis (2) bestaande uit een kelder met daarboven een verdieping met een korenzolder. Het bouwhuis werd gebruikt voor de stalling van het vee en de opslag van de oogst. De huisplaats was toegankelijk via een versterkt poortgebouw met een ophaalbrug (3). Hoe lang het woonhuis in gebruik is geweest, is niet bekend. Waarschijnlijk is het in de vijftiende eeuw door brand of plunderende soldaten verwoest.

▶ Periode 1460-1550

Het bouwhuis werd in deze periode verlengd en uitgebreid met een woontoren (4) en een korte zijvleugel (5), zodat een L-vormige plattegrond ontstond. Het poortgebouw met ophaalbrug bleef de enige toegang tot de huisplaats. Op het achterterrein bleven de restanten van het eerste huis voorlopig staan. De ingang van het huis bevond zich in de traptoren (6) in de binnenhoek. In de woontoren op de buitenhoek zat ook een trap. Wanneer het L-vormige huis is gebouwd is niet bekend. Mogelijk is dat gebeurd omstreeks 1460 toen steenhouwers uit Bentheim in opdracht van de heer van Twickel het zuiderzich van de Blasiuskerk bouwden.

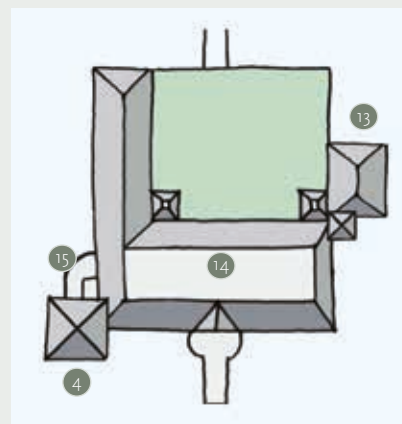
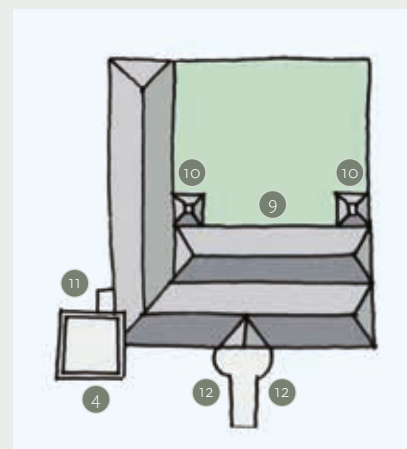

▶ Periode 1690-1850

In 1690 liet Jacob van Wassenaer de open galerij aan de achterzijde slopen. In plaats daarvan werd tegen de achtergevel een gesloten galerijvleugel (9) geplaatst. Op de hoeken van de nieuwe galerijvleugel ontstonden twee hoekpaviljoens (10). De traptoren in de binnenhoek van de L-vormige plattegrond kwam te vervallen en werd vervangen door een trap in het nieuwe hoekpaviljoen. De trap in de woontoren werd via de buitenzijde van de toren doorgetrokken naar de tweede verdieping (11). Door de uitbreiding van het huis met de gesloten galerijvleugel verloor het poortgebouw de functie van inrijpoort. De poort werd verbouwd tot een monumentale hoofdingang met ornamenten en een stenen brug. Aan weerszijden van de in 1709 gebouwde stenen brug kwamen buitentrappen (12) naar de kelderverdieping. Het tentdak van de woontoren (4) maakte in 1729 plaats voor een uitzichtplatform.

◀ Periode 1550-1690

Het bouwjaar 1551 wordt in de gevelsteen boven de ingang vermeld. Goossen van Raesfelt liet in dat jaar de frontvleugel verlengen met een nieuw bouwdeel (7). Aan de achterzijde van de frontvleugel werd tegen het huis een open galerij (8) gemetseld, zodat de vertrekken in het huis ook buitenom bereikbaar waren. Het poortgebouw werd in het ontwerp opgenomen en behield de functie van toegangspoort. Via deze poort kwamen de bezoekers op de achterplaats. De traptoren in de binnenhoek van de L-vormige plattegrond bleef bewaard als ingang. In 1640 werd de zuidvleugel (2) gerenoveerd en voorzien van een nieuwe bovenbouw met een zolderverdieping. Tussen 1640 en 1660 werd voor het huis een tweede eiland (niet ingetekend op de plattegrond) aangelegd met daarop twee bouwhuizen en een dwarsgeplaatst poortgebouw. De laatste resten van het oude huis Eijsinc met de daarbij horende binnengracht werden in deze jaren opgeruimd.

◀ Periode 1850-heden

In 1850 werd het huis aan de noordkant uitgebreid met een woonpaviljoen (13) naar een ontwerp van de Engelse architect Robert Hesketh. De frontvleugel en de galerijvleugel werden voorzien van een plat dak (14), dat de zakgoot tussen de beide kapconstructies bedekte. De woontoren (4) kreeg een tentdak. In 1896 werd om de buitentrapp bij de woontoren nog een omgang (15) gemetseld waardoor het mogelijk werd om van de zuidvleugel rechtstreeks naar de woontoren te gaan.